

2040626
Když jsou hosté v domě

"Vážení, tak co?"

Clifford D. Simak, Potyčka

Domem netrpělivě běžel hlas zvonku.

Otráveně se zvedl z pohovky, s myšlenkou, koho to zas čerti nesou, šel otevřít. Muž ve špatně padnoucím obleku obtížen objemným zavazadlem se nesympaticky usmál.

"Dobrý den," řekl, "jsem váš nový nájemník."

"Nemám nic k pronajmutí, máte asi špatnou adresu. Zkuste to jinde."

"Lituji, ale budu bydlet u vás."

"Nebudete," řekl důrazně a chtěl zabouchnout dveře. Cizincova noha mu to znemožnila. "Okamžitě vydejte tu hnátu, chlape, nebo uvidíte..."

"Co?"

"Zavolám Bezpečnost."

"Bězte."

"Tak vypadneš po dobrém..."

"Předpokládám, že se mne nezbavíte žádným způsobem."

"To se ještě ukáže," zařval. Vší silou vrazil do návštěvníka. Ten se vůbec nepohnul. "Už jsem vás několikrát upozornil, že jakákoliv snaha mne vyhnat je zbytečná. Pojdte se na něco podívat..."

Uchopil majitele domu za ruku a vytáhl ho na verandu. Nebe bylo plné stříbrných disků. Visely ve vzduchu od obzoru k obzoru, jejich záře zastíňovala oblohu i slunce.

"Jste tady," řekl návštěvník a natáhl ruku do ulice. Před každým domem postával muž ve špatně padnoucím obleku s objemným zavazadlem. Ulice jimi byly přecpány. "Je vám to jasné?" Cizincův nepřirozený úsměv dodával výjevu trvalé platnosti.

Domácímu chvíli trvalo, než pochopil. Potom řekl: "Jistě. Pojdte. Ukázu vám pokoj... Jestli dovolíte, já vám s tím kufrem pomůžu..."

